

Kedves anyukák, kedves apukák!

Március 15-éhez közeledve azon gondolkodtam, hogy magyar nemzeti ünnepeinket, mint például az 1848-49-es Szabadságharcot hogyan mutassam be tömören, de értehetően a majdnem öt évesem számára. Lehet, hogy ezen kérdéssel nem vagyok egyedül, hozzáértő segítséghez fordultam. Muszka-Pál Éva-Anna egy tapasztalt kolozsvári óvónő, aki azonnal felajánlotta segítségét és elküldte nekem a lecketervet, amit ő az óvodában alkalmazni szokott. Ezt egy kicsit átdolgoztam, hogy otthon, családi körben is érthető, élvezhető legyen, amikor nem egy teljes gyerekcsoport vesz részt a tevékenységen, hanem csak anya meg apa, jó esetben testvér...

Mindenkit szeretettel üdvözlök:

Berecki Emőke

Közeledik március tizenötödike, amikor az 1848-as forradalomra és szabadságharcra emlékezünk.

De mi is történt akkor? Mit tudtok erről?

„Meghallgatom, hogy milyen információk ragadták meg a gyerekek figyelmét, majd megerősítem, hogy **a magyarok ki akarták vívni a szabadságukat**; például, hogy magyarul beszélhessenek, tanulhassanak, a hivatalos ügyeiket is magyarul intézhessék.”

Felhasználható kérdések:

Tudjátok, hogy addig **milyen nyelven** kellett beszélniük? Mivel akkor az Osztrák-Magyar Monarchiában nem magyar király uralkodott, német volt a hivatalos nyelv, ami például nagy nehézséget jelentett azoknak a magyaroknak, akik nem tudtak ezen a nyelven beszélni.

Jókai Mór volt az, aki tizenkét pontban foglalta össze a magyar nemzet kívánalmait. Ebben szerepelt például a sajtószabadság, hogy **a magyarok szabadon leírhassák a gondolataikat, elmondhassák a véleményüket**. A tizenkét pontban azt is megfogalmazta, hogy a magyaroknak lehessen saját nemzeti őrsége, bankja, igazságszolgáltatása, hogy a monarchiában **mindenki egyenlő lehessen** és a magyar katonákat ne vigyék külföldre.

Szerintetek jogosak voltak ezek a követelések? A magyarok a követeléseikért nem csak forradalmat robbantottak ki, hanem mindezért **harcolniuk** is kellett. Tudjátok melyik énekkel hívták harcba a magyarokat? Bizony, a legismertebb dal a **Kossuth Lajos azt üzenté...**
https://www.youtube.com/watch?v=k_EEbBeLzVc&ab_channel=Kolomposegy%C3%BCttes ének. Énekeljük el/hallgassuk meg együtt.

Tudjátok, hogy mit jelent a **toborzás**? Amikor katonákat gyűjtenek, toboroznak a hadseregbe. Toborozzunk mi is! „Kapitányként” menetirányba állok és elkiáltom magam:

- Katonák, sorakozó! Jelen esetben: Anya, apa, gyerek(ek), ...
- Katonák, vigyázz!
- Lépés, indulj! Egy, kettő!

Mindannyian elindulunk körbe menetelve, negyedes lüktetésben lépegetve, karjainkat magunk előtt lengetjük az **Aki nem lép egyszerre...**
https://www.youtube.com/watch?v=zW3TVXGfCNU&ab_channel=OviTeve kezdetű ismert énekre.
Ezt követően:

- Katonák, lépés, állj! Egy, kettő!
- Katonák, forduljatok a kör közepe felé! Egy, kettő!
- Most lássuk! Hogyan tudtok egy lábon egyensúlyozni?

Eljátsszuk a **Lázár, vödd föl lábodat...**
https://www.youtube.com/watch?v=3skFs6KUSP8&ab_channel=Sz%C3%A1szKI%C3%A1ra kezdetű egyensúlyozós játékot.

A szabadságharcban lovas huszárok is harcoltak. Őket is olyan szép dalokkal bíztatták, mint az **A jó lovas lovas katonának...**
https://www.youtube.com/watch?v=ACG5UApzysE&ab_channel=CsabaCs%C3%A9pke kezdetű ének.

Történet mesélés:

Képzeljétek! Abban az időben az újabb katonák toborzásához a legügyesebb katonák felöltötték a szép, aranysujtásos huszár egyenruhájukat, díszes csákójukat, felhúzták a kifényesített keményszárú csizmájukat, és így ültek fel a fényes szőrű paripájukra. De a lovas huszárokat

szekéren még egy egész zenészbanda, meg egy másik szekér, tele boros hordókkal is elkísérte. Így jártak faluról falura.

Ha egy faluba megérkeztek, megálltak a falu közepén, a hordókat csapra verték, a zenészek nekiálltak muzsikálni, a huszárok meg táncolni. Erre aztán odagyűlt a falu apraja-nagyja. A lányok csak úgy bámulták a szép piros dolmányos, aransujtásos legényeket. De csak ez kellett a falubeli legényeknek! Ők is ki akartak tenni magukért. Beálltak hát: csapták a lábukat, nagyokat bokáztak és kurjantottak. A táncban persze kihevültek, megsomjastak. No, a huszárok a boros hordókból jó szívvel kínálták a legényeket. Hanem aki a verbuváló borból ivott, az már be is állt katonának. Ilyen volt a szokás akkoriban. A multság egész hajnalig tartott, de reggel nem minden legény örül a vígasságnak; a borgőzös virtus volt, hogy elvette az eszüket, azoknak is akiknek egyébként eszük ágában se volt beállni katonának. De ha ittak a verbuváló borból, nem volt mit tenni, menni kellett a huszárokkal. S a katonaszolgálat bizony volt, hogy tizenkettő évet is tartott. A szabadságharc idejében azonban nagyon sokan önként jelentkeztek katonának.

A legügyesebb táncosok sokszor a legügyesebb katonák lettek. Ezért is szól az ének úgy, hogy

Husár gyerek, huszár gyerek szereti a táncot...

https://www.youtube.com/watch?v=cXMwvGk5hus&ab_channel=BenczeAndy

Kézműves alkotásötletek:

